

Շուշանիկ Կուրդիւնյան

Իմ սրմունջներից

Իմ անտակ
Տանջանքի
Խաչի տակ՝
Սրտիս մեջ
Լռելյայն
Ցավ կսկիծ
Կա միայն:

Մարդկանց մոտ
Իմ դեմքին
Վարանոտ՝
Ժպտալով
Կուզեմ տալ
Երջանիկ
Խինդ և փայլ:

Եվ անգոր
Իմ լացով
Լոկ հգոր՝
Կանացի
Իմ հոգին
Ինձ համար
Չունի գին...

Օգոստոսի 26, 1907